

Ἀμέσως τοῦ ἔλυσαν τὰ αἰδέρα καὶ τοῦ ἔκοψαν τὰς τριχιὰς καὶ τὸν ἄφησαν ἐλεύτερο!

Ὁ δεσπότης ὁ Περιστερᾶς γιὰ νὰ δείξη τὴν εὐγνωμοσύνη του προσκάλεσε τὸν πατέρα μου, τὸν Θανάση-Βάγια καὶ τὸν Σουλεϊμάν-Ταχήρη στὴ Μητρόπολη νὰ γευματίσουν μαζί... καὶ ὕστερα ἀπὸ τὸ φαγί, ἔγειναν καὶ οἱ τέσσερες μαζί βλάμηδες, μὲ τὴν εὐλογία τοῦ μητροπολίτη Ἰγνατίου, σ' ἀνάμνηση ἐκείνου τοῦ περιστατικοῦ, καὶ ὠρκίστηκαν αἰώνια φιλία.»

Ὁ πατέρας μου ἔπαψε τὴ διήγησιν, καὶ ἐγὼ νόμισα, ὅτι τ' ἀντικρυνὸ βουνὸ ἔλαβε τὴ μορφή τοῦ πάππου μου, καὶ ἔγεινε ἓνας γιγάντειος ἄνθρωπος, ποῦ ἔφτανε ὡς τὰ οὐράνια.

X. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

Εἰς φίλον φοβερὸν ἐμπρηστήν...

[Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ἐν Χάλκῃ, ὅπου παρεθέριζε, ἀποτεφρωθέντος ἐκ πυρκαϊᾶς ξενοδοχείου «Central»].

ἮΣΟΥΝ τὸ κέντρον τοῦ «Central»
 καὶ εἶχες κορίτσια ὁλόγυρά σου
 σπινθῆρας πάντα ἐσκόρπιζαν
 τὰ βλέμματα καὶ ἡ λαλιά σου

Μὲ τοὺς σπινθῆρας σου καμμιὰ
 ἀπ' τῆς κοπέλλης δὲν ἐκάη·
 μὰ πῆρε τὸ «Central» φωτιά
 καὶ ἄδικα τό 'καψες καὶ πάει.

Καὶ τὰ κορίτσια γέλασαν
 καὶ εἶπαν μὲ τοῦ ματιοῦ τὴν κόχῃ:
 «Μὲ τὰ ξυπνὰ λογάκια καὶς
 ξύλα καὶ πέτρες — ἐμᾶς ὄχι».

Ἐν Χάλκῃ Κων/λεως, 13 Ἀπριλίου 1908

ΧΑΛΚΗΝΟΣ